

การพัฒนาทักษะการนำเสนอข้อมูลของนักเรียน
รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัส 20000-1101
โดยใช้การเรียนรู้แบบ Active Learning

นางสิริลักษณ์ บุญเลิศ

วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 5
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา 20000-1101 เป็นวิชาพื้นฐานที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยที่จำเป็นสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ โดยครอบคลุมทั้งการฟัง การดู การพูด การอ่าน การเขียน และที่สำคัญคือ การนำเสนอข้อมูลด้วยการพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับสมรรถนะรายวิชาที่ระบุถึงความสามารถในการสื่อสารด้วยการพูดและการเขียนในโอกาสต่าง ๆ รวมถึงการประยุกต์ใช้หลักการทางภาษาไทยเพื่อสื่อสารข้อมูลได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในงานอาชีพ

การนำเสนอข้อมูลเป็นการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดข้อมูลจากผู้นำเสนอไปยังผู้รับสารให้เกิดความรู้ความเข้าใจเรื่องที่นำเสนอ โดยอาศัยเทคนิคและสื่อต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ ผู้นำเสนอต้องเข้าใจความหมายและความสำคัญของการนำเสนอ รู้จักรูปแบบ วิธีการ ขั้นตอนของการนำเสนอ รวมทั้งลักษณะของการนำเสนอที่ดี และฝึกฝนเพื่อพัฒนาตนเองให้สามารถสื่อสารผ่านการนำเสนอข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม จากการจัดการเรียนการสอนและการสังเกตพบว่า ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารยังประสบปัญหาสำคัญเกี่ยวกับทักษะการพูดนำเสนอข้อมูล ได้แก่ การไม่กล้าแสดงออกในการพูดต่อหน้าประชุมชน และขาดทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ โดยมักใช้วิธีการอ่านจากเนื้อหาหรือผังมโนทัศน์เป็นหลัก ทำให้ใช้สำเนียงการอ่านไม่ใช่สำเนียงการพูดในระดับภาษามาตรฐาน รวมถึงมีพฤติกรรมที่บั่นทอนบุคลิกภาพ เช่น การก้มอ่าน โน้มตัวอ่าน หรือหันหลังให้ผู้ฟัง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนยังไม่สามารถพูดนำเสนอจากความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง การขาดทักษะเหล่านี้เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการสื่อสารในงานอาชีพในอนาคต

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลของผู้เรียนเหล่านี้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมั่นใจ ถูกต้องตามหลักการพูด และมีบุคลิกภาพที่ดีในการนำเสนอ ซึ่งจะนำไปสู่การบรรลุสมรรถนะของรายวิชาได้อย่างสมบูรณ์ โดยจะใช้การเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะดังกล่าว

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลของนักเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัส 20000-1101 โดยใช้การเรียนรู้แบบ Active Learning

2.2 เพื่อศึกษาความกล้าแสดงออกในการพูดนำเสนอข้อมูลของนักเรียนหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 เนื้อหาวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา 20000-1101 โดยมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพและการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งจะเน้นไปที่หลักการพูดนำเสนอข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ และการฝึกฝนการพูดจากความรู้

ความเข้าใจ นำเสนอข้อมูลตามลำดับเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ไม่ใช้วิธีการอ่านจากเนื้อหา รวมถึงการ พัฒนาบุคลิกภาพและมีความกล้าแสดงออกขณะนำเสนอ

3.2 ประชากร/ กลุ่มเป้าหมาย

ประชากร นักเรียนที่เรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568
จำนวน 76 คน

กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนสาขาวิชาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 40 คน

3.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

3.4 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ การจัดการเรียนรู้ แบบ Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูล

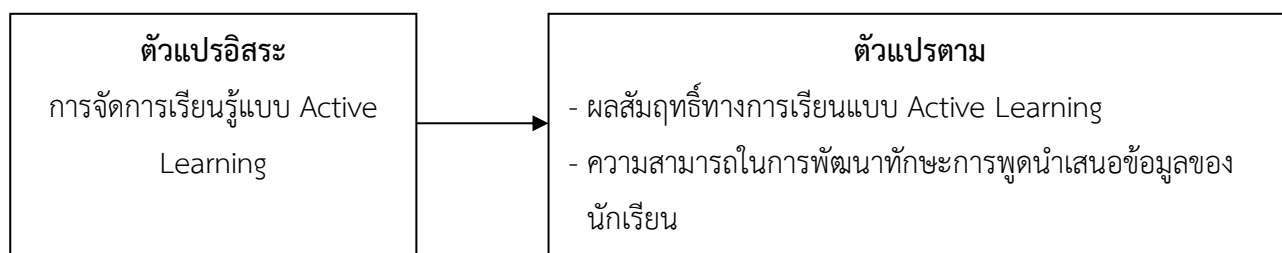
ตัวแปรตาม - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบ Active Learning

- ความสามารถในการพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลของนักเรียน

4. สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการบัญชีที่เรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning จะมีทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องตามหลักการพูดและมีความกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้น

5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

6. นิยามศัพท์

6.1 ข้อมูล หมายถึง ข้อเท็จจริง หรือสิ่งที่ถือหรือยอมรับว่าเป็นข้อเท็จจริงสำหรับใช้เป็นหลักอนุมานหาความจริงหรือการคำนวณ

6.2 การพูดนำเสนอข้อมูล หมายถึง กระบวนการสื่อสารด้วยการพูด โดยจัดเรียงข้อเท็จจริง ข้อมูล และรายละเอียดต่าง ๆ ที่รวบรวมมาแล้ว ให้อยู่ในรูปแบบที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย เพื่อถ่ายทอดความเข้าใจร่วมกันต่อผู้ฟังหรือผู้พิจารณา ให้สามารถรับทราบข้อเท็จจริง เปรียบเทียบข้อมูล และตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง

6.3 การพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอ หมายถึง กระบวนการส่งเสริมและฝึกฝนให้นักเรียนมีความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูล ความรู้ หรือความคิดเห็นแก่ผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาและหลักการพูดนำเสนออย่างเป็นทางการ เช่น มีการเตรียมเนื้อหา การใช้ภาษาพูดที่

เหมาะสม (สำเนียงมาตรฐาน) การสื่อสารด้วยความเข้าใจ ไม่ใช่วิธีการอ่าน การใช้ท่าทางและบุคลิกภาพที่เหมาะสม

6.4 **นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี** หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวช. สาขาวิชาการบัญชี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัส 20000-1101 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

6.5 **รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัส 20000-1101** หมายถึง รายวิชาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ

6.6 **การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning** หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และการทำกิจกรรมต่างๆ อย่างกระตือรือร้น เพื่อให้เกิดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในสถานการณ์การพูดนำเสนอ เช่น การอภิปรายกลุ่ม การนำเสนอผลงาน การแสดงบทบาทสมมติ และการให้ข้อมูลย้อนกลับระหว่างเพื่อน

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัส 20000-1101 อย่างเป็นรูปธรรม ทำให้สามารถสื่อสารข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามหลักการ

7.2 นักเรียนมีความกล้าแสดงออก และมีบุคลิกภาพที่ดีในการพูดนำเสนอต่อหน้าประชุมชน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการเรียนและการประกอบอาชีพในอนาคต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลของนักเรียน รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัส 20000-1101 โดยใช้การเรียนรู้แบบ Active Learning ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเนื้อหาตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (20000-1101)
2. ทักษะการพูดนำเสนอข้อมูล
3. การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (20000-1101)

หลักสูตรรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา 20000-1101 เป็นวิชาพื้นฐานสำคัญในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทั้งการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะการสื่อสารในงานอาชีพและการนำเสนอข้อมูลที่เหมาะสมกับสถานการณ์จริง ซึ่งถือเป็นสมรรถนะรายวิชาที่นักเรียนสาขาวิชาการบัญชีต้องบรรลุเพื่อนำไปใช้ในอนาคต

การพัฒนาทักษะพื้นฐาน: ครอบคลุมทั้งการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียน

จุดมุ่งหมายหลัก: เน้นการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

สมรรถนะรายวิชา: นักเรียนต้องสามารถนำเสนอข้อมูลด้วยการพูดและการเขียนในโอกาสต่าง ๆ และประยุกต์ใช้หลักการทางภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์จริง

2. ทักษะการพูดนำเสนอข้อมูล

2.1 ความสำคัญและลักษณะของการนำเสนอที่ดี

การพูดนำเสนอที่ดีมีความสำคัญมาก เพราะช่วยสื่อสารความคิดให้ชัดเจน สร้างความน่าเชื่อถือ โน้มน้าวใจให้เกิดการตัดสินใจหรือสนับสนุน สร้างความประทับใจแรกที่ดี และทำให้งานหรือโครงการโดดเด่นเหนือคู่แข่ง ช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจข้อมูลที่ซับซ้อนได้ง่ายขึ้น และนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงาน การเรียนรู้ และการดำเนินชีวิต โดยอาศัยเทคนิคที่เหมาะสมและเนื้อหาที่มีโครงสร้าง

ความสำคัญหลักของการพูดนำเสนอที่ดี

- 1) **เพิ่มความเข้าใจ** เปลี่ยนข้อมูลจำนวนมากให้เป็นภาพที่เข้าใจง่าย ทำให้ผู้ฟังรับสารได้เร็วและจดจำได้ดีขึ้น
- 2) **สร้างความน่าเชื่อถือ** ความมั่นใจในเนื้อหาและความเป็นมืออาชีพ สร้างความไว้วางใจในตัวผู้นำเสนอ ทำให้ผู้ฟังเชื่อมั่นในสิ่งที่เรานำเสนอ
- 3) **โน้มน้าวใจ** ช่วยให้ผู้ฟังคล้อยตาม เห็นด้วย และสนับสนุนการตัดสินใจที่ต้องการ
- 4) **สร้างความโดดเด่น** ทำให้ผลงานหรือธุรกิจของคุณแตกต่างจากคู่แข่งและเป็นที่จดจำ
- 5) **สนับสนุนการตัดสินใจ** ช่วยให้ผู้บังคับบัญชา ลูกค้า หรือผู้เกี่ยวข้อง ตัดสินใจลงทุน หรือ

ดำเนินการตามที่เราต้องการได้ง่ายขึ้น

องค์ประกอบที่ทำให้การนำเสนอดี

- 1) **วัตถุประสงค์ชัดเจน** รู้ว่าต้องการให้ผู้ฟังได้รับอะไร
- 2) **เนื้อหาดี** มีข้อมูลที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือ
- 3) **รูปแบบเหมาะสม** มีการใช้ภาพ สื่อ หรือเทคนิคที่ดึงดูดใจ ไม่น่าเบื่อ (เช่น หลีกเลี่ยงข้อความที่มีความยาวมากเกินไป)
- 4) **ผู้นำเสนอ** มีบุคลิกดี มั่นใจ มีความรู้ และสื่อสารด้วยน้ำเสียงที่ชัดเจน
- 5) **การโต้ตอบ** มีการสื่อสารสองทาง และคำนึงถึงผู้ฟังเป็นสำคัญ การนำเสนอที่ดีจึงไม่ใช่แค่การบอกเล่า แต่เป็นทักษะสำคัญที่ช่วยให้คุณประสบความสำเร็จในการสื่อสารในทุกมิติ ทั้งการทำงานและการใช้ชีวิต

2.2 ปัญหาและอุปสรรคในการพูดนำเสนอของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา

ผู้เรียนส่วนใหญ่มักขาดความมั่นใจ มีพฤติกรรมบั่นทอนบุคลิกภาพ เช่น การก้มอ่าน หรือหันหลังให้ผู้ฟัง ซึ่งงานวิจัยนี้มุ่งแก้ไขปัญหาดังกล่าวเพื่อให้เกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

พฤติกรรมที่เป็นอุปสรรค ได้แก่ การก้มอ่าน โน้มตัวอ่าน หรือหันหลังให้ผู้ฟัง ซึ่งบั่นทอนบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือ

3. การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

3.1 ความหมายและหลักการของ Active Learning

ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning (AL)

การเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติที่หลากหลายรูปแบบ เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การระดมสมอง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการทำกรณีศึกษา เป็นต้น โดยกิจกรรมที่นำมาใช้ควรช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การสื่อสาร การนำเสนอ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเหมาะสม บทบาทของผู้เรียนนอกจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันด้วย ผู้สอนควรลดบทบาทในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนในลักษณะการบรรยายลงและเพิ่มบทบาทในการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียนรู้

Active Learning คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ และได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป (Bonwell, 1991) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้สมมติฐานพื้นฐาน 2 ประการคือ 1) การเรียนรู้เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของมนุษย์, และ 2) แต่ละบุคคลมีแนวทางในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (Meyers and Jones, 1993) โดยผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (receive) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (co-creators) (Fedler and Brent, 1996)

Active Learning จึงเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างสรรคทางปัญญา

(Constructivism) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเองด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ กระตุ้น หรืออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้นโดยกระบวนการคิดขั้นสูง กล่าวคือผู้เรียนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมายและนำไปใช้ ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สถาพร พฤษพิบูลกุล, 2558)

แนวคิดการเรียนรู้แบบ Active Learning

แนวคิดของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) สร้างแรงบันดาลใจ ให้คำปรึกษา ดูแล แนะนำ ทำหน้าที่เป็นโค้ชและพี่เลี้ยง (Coach & Mentor) แสวงหาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย (Meaningful learning) ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ มีความเข้าใจในตนเอง ใช้สติปัญญา คิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมที่บ่งบอกถึงการมีสมรรถนะสำคัญในศตวรรษที่ 21 มีทักษะวิชาการ ทักษะชีวิต และทักษะวิชาชีพ บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ตามระดับช่วงวัย

ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning เป็นดังนี้ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2553)

1. เป็นการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหาและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
2. เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
3. ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกันร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน
5. ผู้เรียนเรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ
6. เป็นกระบวนการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน พูด ฟัง คิดอย่างลุ่มลึก ผู้เรียนจะเป็นผู้จัดการระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
7. เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง
8. เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลข่าวสาร หรือสารสนเทศ และหลักการความคิดรวบยอด
9. ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง
10. ความรู้เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้ และการสรุปบทวนของผู้เรียน

บทบาทของอาจารย์ผู้สอน ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางของ Active Learning ดังนี้ (ณชนัน แก้วชัยเจริญกิจ, 2550) จัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน กิจกรรมต้องสะท้อนความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนและเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของผู้เรียน

1. สร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม และการเจรจาโต้ตอบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นพลวัต ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมรวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้
3. จัดสภาพการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือในกลุ่มผู้เรียน
4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ท้าทาย และให้โอกาสผู้เรียนได้รับวิธีการสอนที่หลากหลาย
5. วางแผนเกี่ยวกับเวลาในการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ทั้งในส่วนของเนื้อหา และกิจกรรม
6. ครูผู้สอนต้องใจกว้าง ยอมรับในความสามารถในการแสดงออก และความคิดของผู้เรียน

เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน รวมทั้งสามารถใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับ ทั้งการเรียนรู้เป็นรายบุคคล การเรียนรู้แบบกลุ่มเล็ก และการเรียนรู้แบบกลุ่มใหญ่ McKinney (2008) ได้เสนอตัวอย่างรูปแบบหรือเทคนิค การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบ Active Learning ได้ดี ได้แก่

1. การเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับประเด็นที่กำหนดแต่ละคน ประมาณ 2-3 นาที (Think) จากนั้นให้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนอีกคน 3-5 นาที (Pair) และนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด (Share)
2. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative learning group) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยจัดเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3-6 คน
3. การเรียนรู้แบบทบทวนโดยผู้เรียน (Student-led review sessions) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้และพิจารณาข้อสงสัยต่าง ๆ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้โดยครูจะคอยช่วยเหลือกรณีที่มีปัญหา
4. การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมเข้าบูรณาการในการเรียนการสอน ซึ่งใช้ได้ทั้งในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การมอบหมายงาน และหรือขั้นการประเมินผล
5. การเรียนรู้แบบวิเคราะห์วิดีโอ (Analysis or reactions to videos) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ดูวิดีโอ 5-20 นาที แล้วให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หรือสะท้อนความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ดู อาจใช้วิธีการพูดโต้ตอบกัน การเขียน หรือการร่วมกันสรุปเป็นรายกลุ่ม
6. การเรียนรู้แบบโต้เถียง (Student debates) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์และการเรียนรู้เพื่อยืนยันแนวคิดของตนเองหรือกลุ่ม

7. การเรียนรู้แบบผู้เรียนสร้างแบบทดสอบ (Student generated exam questions) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสร้างแบบทดสอบจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว

8. การเรียนรู้แบบกระบวนการวิจัย (Mini-research proposals or project) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่อิงกระบวนการวิจัย โดยให้ผู้เรียนกำหนดหัวข้อที่ต้องการเรียนรู้ วางแผนการเรียนรู้ เรียนรู้ตามแผน สรุปความรู้หรือสร้างผลงาน และสะท้อนความคิดในสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรืออาจเรียกว่าการสอนแบบโครงงาน (project-based learning) หรือการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning)

9. การเรียนรู้แบบกรณีศึกษา (Analyze case studies) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้อ่านกรณีตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จากนั้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือแนวทางแก้ปัญหาภายในกลุ่ม แล้วนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด

10. การเรียนรู้แบบการเขียนบันทึก (Keeping journals or logs) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้พบเห็น หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน รวมทั้งเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับบันทึกที่เขียน

11. การเรียนรู้แบบการเขียนจดหมายข่าว (Write and produce a newsletter) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนร่วมกันผลิตจดหมายข่าว อันประกอบด้วย บทความ ข้อมูลสารสนเทศ ข่าวสาร และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วแจกจ่ายไปยังบุคคลอื่น ๆ

12. การเรียนรู้แบบแผนผังความคิด (Concept mapping) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนออกแบบแผนผังความคิด เพื่อนำเสนอความคิดรวบยอด และความเชื่อมโยงกันของกรอบความคิด โดยการใช้เส้นเป็นตัวเชื่อมโยง อาจจัดทำเป็นรายบุคคลหรืองานกลุ่ม แล้วนำเสนอผลงานต่อผู้เรียนอื่น ๆ จากนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคนอื่นได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม (สถาพร พุทธิภูมิ, 2558)

3.2 การประยุกต์ใช้ Active Learning ในการพัฒนาทักษะทางภาษา

3.2.1 เหตุผลเชิงการพัฒนาทักษะภาษา

3.2.1.1 การสื่อสารจริง (Communicative Competence)

การจัดกิจกรรมที่ต้องพูด คิด ร่วมกัน ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะพูด ฟัง อ่าน เขียน ในบริบทที่มีความหมายจริง

3.2.1.2 ช่วยสร้างแรงจูงใจและความมีส่วนร่วม

ผู้เรียนมีบทบาท active ทำให้มีแรงจูงใจมากกว่าเรียนแบบ passive และช่วยลดความกลัวการใช้ภาษาจริง

3.2.1.3 ทักษะคิดขั้นสูงควบคู่กับภาษา

กิจกรรมเช่น การตั้งคำถาม วิเคราะห์บทสนทนา หรืออภิปราย ช่วยพัฒนาทักษะคิด และภาษาควบคู่กันไป

3.2.1.4 รับมือความหลากหลายในห้องเรียน

Active Learning สามารถออกแบบกิจกรรมตามระดับความรู้ ความสนใจ และความ

ต้องการของผู้เรียนแต่ละคนได้

3.3 ตัวอย่างกิจกรรม Active Learning สำหรับพัฒนาทักษะภาษา

ทักษะภาษา ตัวอย่างกิจกรรม Active Learning

การฟัง ฟังบทสนทนาแล้วสรุป/ตั้งคำถามกลับ

การพูด Role-play, Debate, การนำเสนอเรื่องภาษา

การอ่าน วิเคราะห์บทความแล้วอภิปรายกลุ่ม

การเขียน เขียนบันทึกความคิด ต่อเนื้อหาที่เรียน

กิจกรรมเหล่านี้ต้องออกแบบให้มีความหมายตรงกับภาษาเป้าหมาย และมีโอกาสนำไปใช้จริง เช่น การอภิปรายหัวข้อภาษาอังกฤษ ปัญหาสังคม ฯลฯ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ได้ทำการวิจัย เรื่อง การส่งเสริมสมรรถนะการพูดสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู เพื่อวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพการพูดอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับนักศึกษาครู เพื่อเตรียมพร้อมในการสื่อสารและนำเสนอในบริบทการสอนจริง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะการพูดสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งสามารถดำเนินการได้ใน 5 แนวทาง ได้แก่ 1) การออกแบบและพัฒนารายวิชาในหลักสูตรวิชาชีพครู 2) การวิจัยและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการพูด 3) การพัฒนาและจัดกิจกรรมเสริมความเป็นครูที่ส่งเสริมสมรรถนะการพูด 4) การพัฒนาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับสมรรถนะการพูด และ 5) การคัดสรรสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการพูดในบริบทวิชาชีพครู

กัญญาณัฐ สุริยะ และทรงภพ ขุนมธุรส ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถพูดนำเสนอโดยใช้ภาระงานและสื่อมัลติมีเดีย ศึกษาผลของการใช้ภาระงานแบบ Project-Based Learning ร่วมกับสื่อต่าง ๆ ในการพัฒนาการพูดนำเสนอของนักศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อศึกษาผลของการใช้ภาระงานแบบ Project-Based Learning ร่วมกับสื่อต่าง ๆ ในการพัฒนาการพูดนำเสนอของนักศึกษาอาชีวศึกษา การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนอโดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดนำเสนอ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนอ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักศึกษา จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการ

จัดการเรียนรู้ 2) สื่อมัลติมีเดีย 3) แบบประเมินความสามารถด้านการพูดนำเสนอ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Wilcoxon Signed Rank Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.93, S.D. = 0.13)

2. ความสามารถในการพูดนำเสนอของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.73, S.D. = 0.51)

ศิริลักษณ์ เลิศหิรัญทรัพย์ และคณะ ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดนำเสนอก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

การวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ Active Learning มีคะแนนทักษะการพูดนำเสนอสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากผู้เรียนได้ฝึกวิเคราะห์ผู้ฟังและฝึกสถานการณ์จำลองสมมติสถานการณ์ที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงช่วยลดความประหม่าและเพิ่มทักษะการใช้ภาษาได้ดีขึ้น

พรทิพย์ แก้วระย้า ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ที่มีต่อความสามารถในการพูด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning)

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการกำหนดภาระงานที่ชัดเจน (Task) ช่วยให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการสื่อสารลดความกังวลในการใช้ไวยากรณ์ผิด และให้ความสำคัญที่การถ่ายทอดเนื้อหาให้ผู้อื่นเข้าใจได้ดีขึ้น ช่วยให้นักเรียนสื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติและกล้าพูดต่อหน้าประชุมชนมากขึ้น

จิรภัทร มานนท์ ได้ทำการวิจัย เรื่อง การใช้สื่อวิดีโอสะท้อนคิดเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพและการพูดนำเสนอข้อมูล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพและการพูดโดยใช้การวิดีโอสะท้อนคิด (Video Reflection)

ผลการวิจัยระบุว่า การให้นักเรียนชมวิดีโอการพูดของตนเองทำให้เกิด "การตระหนักรู้ในตนเอง" (Self-awareness) นักเรียนสามารถปรับปรุงท่าทาง การสบตา และน้ำเสียงได้ดีขึ้นกว่าการรับคำวิจารณ์จากครูเพียงอย่างเดียว การให้นักเรียนดูวิดีโอการพูดของตนเองช่วยให้เห็นข้อผิดพลาดและปรับปรุงทักษะได้ตรงจุด

นันธิดา จันทาป ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การพูดในที่สาธารณะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ผลการวิจัยพบว่าชุดกิจกรรมช่วยให้การเรียนรู้มีลำดับขั้นตอน (Step-by-step) จากง่ายไปยาก ผลการทดลองพบว่านักเรียนสามารถลำดับเนื้อหา (Sequence) ได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ชุดกิจกรรมที่มีขั้นตอนชัดเจนจึงช่วยให้ผู้เรียนมีลำดับการคิดและการนำเสนอที่เป็นระบบ

สุภาพร รัตนวิมล ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นในตนเองกับทักษะการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นและทักษะการพูด

ผลการวิจัยพบว่า ความมั่นใจในตนเองและสมรรถนะการพูดนั้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก โดยเสนอแนะว่าผู้สอนควรจัดกิจกรรมกลุ่มย่อยเพื่อสร้างความคุ้นเคยก่อนการนำเสนอหน้าชั้นเรียนขนาดใหญ่ จึงชี้ให้เห็นว่าการสร้างสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยในห้องเรียนส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสาร

การพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลของนักเรียน
รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัส ๒๐๐๐๐-๑๑๐๑
โดยใช้การเรียนรู้แบบ Active Learning

นางสิริลักษณ์ บุญเลิศ

วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๕
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลของนักเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ๒๐๐๐๐-๑๑๐๑ โดยใช้การเรียนรู้แบบ Active Learning ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนประกอบด้วย

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัย
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา 20000-1101 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 73 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา 20000-1101 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 40 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้: แผนการจัดการเรียนรู้เน้นการปฏิบัติด้วยกระบวนการ Active Learning หน้าที่ 8 เรื่อง การนำเสนอข้อมูล จำนวน 6 ชั่วโมง

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล:

2.2.1 แบบประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอข้อมูล (ตามเกณฑ์รูบริก 6 ด้าน ได้แก่ การเตรียมเนื้อหา, บุคลิกภาพและท่าทาง, การใช้น้ำเสียง, การใช้เวลาพูด, จรรยาบรรณภาษาไทย และสื่อประกอบการนำเสนอ)

2.2.2 แบบประเมินตนเองย้อนหลัง (Self-Reflection Form) เพื่อให้ให้นักเรียนสะท้อนคิดพฤติกรรมและข้อควรปรับปรุงหลังการนำเสนอ

3. การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

ระยะที่ 1 การเตรียมการ (Pre-intervention) ซึ่งเจตนาประสงค์การเรียนรู้ สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการพูดนำเสนอที่ดี และให้นักเรียนทำแบบทดสอบ/ประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอก่อนเรียน (Pre-test)

ระยะที่ 2 การปฏิบัติการทดลอง (Action) ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ให้นักเรียนเลือกเรื่องที่สนใจ วางโครงเรื่อง กำหนดหัวข้อย่อย จัดทำสื่ออินโฟกราฟิก และฝึกปฏิบัติการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน

ระยะที่ 3 การสะท้อนผลและการประเมินตนเองย้อนหลัง (Post-intervention & Self-Reflection) ให้นักเรียนประเมินตนเองย้อนหลัง เพื่อให้เกิดการตระหนักรู้และปรับปรุงข้อบกพร่อง พร้อมประเมินผลหลังเรียน (Post-test)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ วิเคราะห์คะแนนความสามารถในการพูดนำเสนอก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และร้อยละของคะแนนความก้าวหน้า

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วม และแบบประเมินตนเองย้อนหลังของนักเรียน

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

5.1 สถิติพื้นฐาน (Descriptive Statistics) สถิติพื้นฐานใช้สำหรับบรรยายลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่รวบรวมได้ ซึ่งประกอบด้วย

ค่าร้อยละ (Percentage): ใช้ในการคำนวณและนำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อแสดงสัดส่วนของข้อมูล เช่น ร้อยละของนักเรียนชายและหญิงในกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงร้อยละของคะแนนความก้าวหน้าของนักเรียนที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้แบบ Active Learning

ค่าร้อยละ (Percentage) (สมนึก ภัททิยธนี, 2558)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค่าเฉลี่ย (Mean): ใช้ในการคำนวณและหาค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดนำเสนอของนักเรียนทั้งก่อนและหลังการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อให้เห็นภาพรวมของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation): ใช้ในการวัดการกระจายตัวของคะแนน เพื่อพิจารณาว่าคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใดเมื่อเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

หรือ

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n - 1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน ค่าคะแนน

N แทน จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่ม

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวกำลังสอง

$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) สถิติเชิงอนุมานใช้เพื่อสรุปอ้างอิงข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างไปยังประชากร และใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย

การทดสอบที (t-test): ใช้เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ในที่นี้คือคะแนนก่อนการทดลอง (Pre-test) และคะแนนหลังการทดลอง (Post-test) ซึ่งจะช่วยยืนยันสมมติฐานที่ว่าจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning มีผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ หากค่าที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติ จะสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning มีผลต่อการพัฒนาการพูดนำเสนอของนักเรียนจริง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเรียนรู้แบบ Active Learning ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

ลำดับที่	เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ชาย	1	2.50
2	หญิง	39	97.5
รวม		40	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชาย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 และนักเรียนหญิง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 97.50 โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 40 คน

2. ผลการวิเคราะห์การพูดนำเสนอ

ผลการวิเคราะห์คะแนนทักษะการพูดนำเสนอข้อมูล (ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้) เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการพูดนำเสนอข้อมูลของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ร่วมกับการประเมินตนเองย้อนหลัง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

(แปลงเป็นค่าร้อยละเพื่อเทียบเคียง)

ที่	เกณฑ์การประเมิน	คะแนนเต็ม (หลังเรียน)	คะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียน (ร้อยละ)	คะแนนเฉลี่ย หลังเรียน (ร้อยละ)	ผลต่าง (ความก้าวหน้าเป็นร้อยละ)
1	การเตรียมเนื้อหา	30	13.90 (ร้อยละ 46.33)	25.80 (ร้อยละ 86.00)	+ 39.67%
2	บุคลิกภาพและ ท่าทางในการพูด	15	13.40 (ร้อยละ 89.33)	12.85 (ร้อยละ 85.67)	- 3.66%

ที่	เกณฑ์การประเมิน	คะแนนเต็ม (หลังเรียน)	คะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียน (ร้อยละ)	คะแนนเฉลี่ย หลังเรียน (ร้อยละ)	ผลต่าง (ความก้าวหน้า เป็นร้อยละ)
3	การใช้น้ำเสียง	20	13.80 (ร้อยละ 69.00)	15.90 (ร้อยละ 79.50)	+ 10.50%
4	การใช้เวลาพูด นำเสนอ	10	7.00 (ร้อยละ 70.00)	7.95 (ร้อยละ 79.50)	+ 9.50%
5	จรรยาบรรณในการ ใช้ภาษาไทย	10	7.45 (ร้อยละ 74.50)	7.55 (ร้อยละ 75.50)	+ 1.00%
6	การจัดทำสื่อ ประกอบการ นำเสนอ	15	- (ก่อนเรียนยัง ไม่มีการใช้สื่อ)	13.35 (ร้อยละ 89.00)	+ 89.00%
รวม	คะแนนเฉลี่ย ภาพรวม	100	35.55 (ร้อยละ 35.55)	83.40 (ร้อยละ 83.40)	+ 47.85%

(หมายเหตุ: คะแนนก่อนเรียนแปลงจากคะแนนเต็ม 50 คะแนน และคะแนนหลังเรียนมาจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 40 คน)

ผลการวิเคราะห์คะแนนทักษะการพูดนำเสนอข้อมูล (ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้)

จากการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดนำเสนอข้อมูลของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 40 คน ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ร่วมกับการใช้สื่ออินโฟกราฟิกและการประเมินตนเองย้อนหลัง พบว่า

คะแนนเฉลี่ยภาพรวม ก่อนเรียน (การพูดแบบจับพล้น) นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 35.55 จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 35.55) และหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ คะแนนเฉลี่ยรวมเพิ่มขึ้นเป็น 83.40 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 83.40) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการที่สูงขึ้นอย่างชัดเจน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน: พบว่าด้านที่มีพัฒนาการและความก้าวหน้าเด่นชัดที่สุดคือ การเตรียมเนื้อหา (เพิ่มขึ้นร้อยละ 39.67) รองลงมาคือ การใช้น้ำเสียง และ การใช้เวลาพูดนำเสนอ ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า

กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า วางโครงเรื่อง และฝึกปฏิบัติจริง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความพร้อมและมีทักษะการสื่อสารในงานอาชีพที่ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลและศึกษาความกล้าแสดงออกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (รหัส 20000-1101) โดยใช้การเรียนรู้แบบ Active Learning ผู้วิจัยขอสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สูงกว่าก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด โดยมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 47.85 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 47.85 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง การวางแผนเรื่อง การใช้สื่ออินโฟกราฟิกประกอบ รวมถึงกระบวนการประเมินตนเองย้อนหลัง (Self-Reflection) ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ มีความมั่นใจ และมีทักษะการพูดนำเสนอที่ถูกต้องตามหลักการสื่อสารในงานอาชีพ

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่าคะแนนทักษะการพูดนำเสนอของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เนื่องจาก

การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (Passive) สู่ผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Active/Co-creator) ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการคิดวิเคราะห์และการสื่อสารผ่านสถานการณ์จริง

การเลือกหัวข้อที่ตนเองสนใจและการจัดทำสื่อประกอบช่วยลดความประหม่า ทำให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการสื่อสารชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริลักษณ์ เลิศหิรัญทรัพย์ และคณะ ที่พบว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนแบบ Active Learning จะมีคะแนนทักษะการพูดสูงขึ้นจากการได้ฝึกปฏิบัติสถานการณ์จำลองสม่ำเสมอ

การประเมินตนเองย้อนหลัง (Self-Reflection) ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการตระหนักรู้ในตนเอง (Self-awareness) มองเห็นจุดเด่นและข้อบกพร่องด้านบุคลิกภาพ น้ำเสียง และท่าทางของตนเอง ส่งผลให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาทักษะการพูดได้อย่างตรงจุด สอดคล้องกับแนวคิดของ จิรภัทร มานนท์

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกซ้อมการพูดในกลุ่มย่อยก่อนขึ้นนำเสนอจริงหน้าชั้นเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศที่ปลอดภัยและลดความกังวลใจให้กับผู้เรียน

2. ควรส่งเสริมให้มีการใช้เทคนิคการบันทึกวิดีโอและการประเมินตนเองย้อนหลังอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนเห็นพัฒนาการของตนเองเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของการใช้รูปแบบ Active Learning ร่วมกับสื่อดิจิทัลสมัยใหม่ประเภทอื่น ๆ ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารในมิติอื่น เช่น การเขียนรายงานหรือการสัมภาษณ์งาน
2. ควรขยายขอบเขตกลุ่มเป้าหมายไปยังสาขาวิชาชีพอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในภาพรวม

ภาคผนวก

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาสามัญสัมพันธ์ กลุ่มอาชีพ.....-..... ประเภทวิชาสมรรถนะแกนกลาง รหัสวิชา 20000-1101 วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

โดย
นางสิริลักษณ์ บุญเลิศ

วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

คำนำ

แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา 20000-1101 จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนใน วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช) พุทธศักราช 2567 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 18 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง เนื้อหาภายในแบ่งออกเป็น 9 หน่วย ประกอบด้วย ภาษากับการสื่อสาร การใช้ถ้อยคำ การใช้ประโยค สำนวนโวหารและระดับภาษา การฟังและการดู การพูด การอ่าน การเขียน การนำเสนอข้อมูล การประยุกต์ใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ผู้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ได้เน้นการบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการ พัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3R8C) ของผู้เรียนและหวังว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการ เรียนการสอนเป็นอย่างดียิ่งหากครูผู้สอนนำแผนการจัดการเรียนรู้เล่มนี้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีข้อเสนอแนะประการใดขอได้โปรดแจ้งผู้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยจักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

สิริลักษณ์ บุญเลิศ

ผู้จัดทำ

หลักสูตรรายวิชา

หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ประเภทวิชา..... กลุ่มอาชีพ.....สาขาวิชา...สามัญ สัมพันธ์....

รหัส 20000-1101 ชื่อวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ทฤษฎี 0 ชั่วโมง/สัปดาห์ ปฏิบัติ 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 1 หน่วยกิต

อ้างอิงมาตรฐาน

.....
.....

ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา

สื่อสารภาษาไทยได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ เหมาะสมกับบุคคล กาลเทศะ และสถานการณ์
จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. เข้าใจหลักการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
2. สามารถใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารตรงตามวัตถุประสงค์ เหมาะสมกับ บุคคล และกาลเทศะ
3. มีเจตคติและกิจนิสัยที่ดี เห็นคุณค่าและความสำคัญของภาษาไทย มีความภาคภูมิใจ รักษาเอกลักษณ์
ของชาติไทย และมีจรรยาบรรณในการใช้ภาษาไทย
4. สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

สมรรถนะรายวิชา

1. แสดงความรู้การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
2. สื่อสารด้วยการฟัง การดู การอ่าน และการพูดภาษาไทยตามหลักการ
3. นำเสนอข้อมูลด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
4. ประยุกต์ใช้ความรู้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารข้อมูลตามรูปแบบที่เหมาะสมตามสถานการณ์

คำอธิบายรายวิชา

ปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย เพื่อการสื่อสารในการฟัง การดู การพูด การอ่าน การเขียนและนำเสนอ
ข้อมูลด้วยการพูด การอ่าน และการเขียน การประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะการใช้ภาษาไทย เพื่อการสื่อสารตรงตาม
วัตถุประสงค์เหมาะสมกับบุคคล กาลเทศะ และสถานการณ์

ตารางวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ (แบบ 1)

รหัส 20000-1101 ชื่อวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ทฤษฎี 0 ชั่วโมง/สัปดาห์ ปฏิบัติ 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 1 หน่วยกิต

หน่วยการเรียนรู้	ความสามารถที่คาดหวัง								รวม	จำนวน ชั่วโมง ท/ป	
	พุทธิพิสัย						ทักษะ พิสัย	จิต พิสัย			ประยุกต์ ใช้
	ความรู้	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การประเมิน	การ					
1. ภาษากับการสื่อสาร	0.5	0.5					2	3	1	7	2
2. การใช้ถ้อยคำ	0.5	0.5					2	3	1	7	2
3. การใช้ประโยค สำนวน โวหาร และระดับภาษา	0.5	0.5					2	3	1	7	4
4. การฟังและการดู	0.5	0.5					2	3	1	7	2
5. การพูด	1	1	0.5				3.5	4	1	11	4
6. การอ่าน	0.5	0.5	0.5				3.5	3	1	9	4
7. การเขียน	1	1	0.5				3.5	4	1	11	4
8. การนำเสนอข้อมูล	1	1	0.5				3.5	3	2	11	6
9. การประยุกต์ใช้ภาษาไทย เพื่อการสื่อสาร	0.5	0.5	0.5				3.5	4	1	10	4
รวม	6	6	2.5				25.5	30	10		
ประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา (เมื่อเรียนรายวิชานี้สำเร็จแล้วทำอะไรได้)										20	
รวมทั้งรายวิชา										100	

หน่วยการเรียนรู้

รหัส 20000-1101 ชื่อวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ทฤษฎี 0 ชั่วโมง/สัปดาห์ ปฏิบัติ 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 1 หน่วยกิต

หน่วย ที่	หน่วยการเรียนรู้	เวลาเรียน (ชม.)		
		ทฤษฎี	ปฏิบัติ	รวม
1	ภาษากับการสื่อสาร	-	2	2
2	การใช้ถ้อยคำ	-	2	2
3	การใช้ประโยค ส่วนวนโวหาร และระดับภาษา	-	4	4
4	การฟังและการดู	-	2	2
5	การพูด	-	4	4
6	การอ่าน	-	4	4
7	การเขียน	-	4	4
8	การนำเสนอข้อมูล	-	4	6
9	การประยุกต์ใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	-	4	4
	ประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา	2	0	2
รวม		2	34	36

	แผนการจัดการเรียนรู้	หน่วยที่...8.....
	รหัสวิชา.20000-1101. ชื่อวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	สอนครั้งที่.....27.
	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การนำเสนอข้อมูล	ทฤษฎี 0...ชม. ปฏิบัติ....2...ชม.
ชื่อเรื่อง/งาน การนำเสนอข้อมูล		

1. ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้

ประยุกต์ใช้การพูด การอ่านและการเขียนในการนำเสนอข้อมูลอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับการสื่อสารทางวิชาชีพ

2. อ้างอิงมาตรฐาน/เชื่อมโยงกลุ่มอาชีพ

2.1 มาตรฐานอาชีพ..... สมรรถนะย่อย.....

- 1) เกณฑ์การปฏิบัติงาน....
- 2) วิธีประเมิน.....
- 3) หลักฐานการปฏิบัติงาน (Performance Evidence)
- 4) หลักฐานความรู้ (Knowledge Evidence)

2.2 บุคลากรกลุ่มอาชีพ.....

3. สมรรถนะประจำหน่วย

พูดนำเสนอข้อมูลตามหลักการ

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ด้านความรู้ (Knowledge)

1. อธิบายความหมายและความสำคัญของการนำเสนอข้อมูลได้
2. อธิบายองค์ประกอบและประเภทของการนำเสนอข้อมูลได้
3. อธิบายหลักการและข้อควรคำนึงในการนำเสนอข้อมูลได้

ด้านทักษะ/กระบวนการ (Process)

1. นำเสนอข้อมูลเพื่อการสื่อสารได้เหมาะสม
2. สื่อสารภาษาไทยโดยใช้ประโยคและสำนวนโวหารได้

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attitude)

เห็นคุณค่า ความสำคัญ และมีจรรยาบรรณในการนำเสนอข้อมูลเพื่อการสื่อสาร

5. สารการเรียนรู้

- 5.1 ความหมายและความสำคัญของการนำเสนอข้อมูล
- 5.2 องค์ประกอบของการนำเสนอข้อมูล
- 5.3 ประเภทของการนำเสนอข้อมูล

5.3 หลักการ

5.4 ข้อควรคำนึงในการนำเสนอข้อมูล

6. กิจกรรมการเรียนรู้

6.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

6.1.1 ครูทักทายและตรวจสอบรายชื่อนักเรียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในชีวิตประจำวัน

6.1.2 ครูชี้แจงสมรรถนะประจำหน่วย

6.1.3 ครูแนะนำเกณฑ์การให้คะแนน การวัดประเมินผล และจำนวนชั่วโมงที่เรียน

6.1.4 ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนรู้หน่วยที่ 8 และแนวทางการเรียนการสอน

6.1.5 ครูสำรวจความพร้อมของนักเรียน

6.2 ขั้นการเรียนรู้

6.2.1 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนใน Google Form

6.2.2 ครูให้นักเรียนจับสลากหัวข้อเรื่องสำหรับการพูดโดยฉับพลัน (พูดโดยไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า) โดยให้เวลาในการพูดคนละ 3 นาที

6.2.3 ครูประเมินผลการพูดโดยฉับพลันของนักเรียน จากนั้นสรุปข้อดี ข้อที่ควรปรับปรุงแก้ไข

6.2.4 ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวน เรื่อง บันได 13 ขั้นในการพัฒนาการพูดต่อที่ประชุมชน และให้นักเรียนศึกษาพาวเวอร์พอยท์เรื่อง การนำเสนอข้อมูล นักเรียนซักถามข้อสงสัย

6.2.3 นักเรียนทำใบงานที่ 1 เรื่องการนำเสนอข้อมูลโดยใช้สื่อประกอบ โดยให้นักเรียนนำเสนอเรื่องที่นักเรียนมีความรู้ หรือมีความสนใจ วางโครงเรื่อง กำหนดหัวข้อเรื่องย่อย จัดทำสื่อประกอบการนำเสนอด้วยตนเอง ฝึกซ้อมพูดคนเดียว หรือฝึกพูดกับเพื่อน โดยครูคอยให้คำปรึกษา สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด

6.2.4 นักเรียนพูดนำเสนอข้อมูลหน้าชั้นเรียน ครูให้คะแนนพร้อมทั้งกล่าวชมเชยข้อดี แนะนำแนวทางการแก้ไขในส่วนที่บกพร่องหลังการพูดนำเสนอ

7.3 ขั้นสรุป

7.3.1 นักเรียนและครูร่วมสรุปเนื้อหาหน่วยที่ 8 เรื่องการนำเสนอข้อมูล

7.3.2 นักเรียนทำแบบฝึกหัดหน่วยที่ 8 เรื่องการนำเสนอข้อมูล

7.3.3 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนใน Google Form

8. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

8.1 สื่อสิ่งพิมพ์

8.1.1 ใบความรู้หน่วยที่ 8 เรื่องการนำเสนอข้อมูล

8.1.2 ใบงานที่ 1 เรื่อง การนำเสนอข้อมูล

8.2 สื่อโสตทัศนูปกรณ์ (ถ้ามี)

8.2.1 เครื่องฉายภาพ

8.2.2 ไมโครโฟน

8.2.3 เครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพา

8.2.4 ระบบ Google classroom

9. หลักฐานการเรียนรู้

9.1 หลักฐานความรู้ ใบความรู้ เรื่องการนำเสนอข้อมูล

9.2 หลักฐานการปฏิบัติงาน ใบงานที่ 1 เรื่องการนำเสนอข้อมูล

10. การวัดและประเมินผล

10.1 เกณฑ์การปฏิบัติงาน

10.1.1 นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่องการนำเสนอข้อมูล (ครูสังเกต พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน)

เกณฑ์ผ่าน 5 คะแนน

10.1.2 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนใน Google Form เกณฑ์ผ่าน 5 คะแนน

10.1.3 นักเรียนทำใบงานที่ 1 เรื่องการนำเสนอข้อมูล เกณฑ์ ผ่าน 5 คะแนน

10.2 วิธีการประเมิน

10.2.1 นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่องการนำเสนอข้อมูล

10.2.2 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนใน Google Form

10.2.3 นักเรียนทำใบงานที่ 1 เรื่องการนำเสนอข้อมูล

10.3 เครื่องมือประเมิน

10.3.1 แบบฝึกหัด เรื่อง การนำเสนอข้อมูล

10.3.2 แบบทดสอบ เรื่อง การนำเสนอข้อมูล

10.3.3 ใบงานที่ 1.1 เรื่อง การนำเสนอข้อมูล

11. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

11.1 ผลการจัดการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

11.2 ปัญหา อุปสรรคที่พบ

11.3 การแก้ไขปัญหา

1) ผลการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลลัพธ์ที่ดีต่อผู้เรียน

2) แนวทางแก้ปัญหาในครั้งต่อไป

	ใบความรู้ ที่....1	หน่วยที่...8.....
	รหัสวิชา.20000-1101 ชื่อวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	สอนครั้งที่...27....
	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การนำเสนอข้อมูล	ทฤษฎี 0.....ชม. ปฏิบัติ.....2.....ชม.
ชื่อเรื่อง การนำเสนอข้อมูล		

1. ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้

ประยุกต์ใช้การพูด การอ่านและการเขียนในการนำเสนอข้อมูลอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับการสื่อสารทางวิชาชีพ

2. อ้างอิงมาตรฐาน/เชื่อมโยงกลุ่มอาชีพ

2.1 มาตรฐานอาชีพ..... สมรรถนะย่อย.....

- 1) เกณฑ์การปฏิบัติงาน....
- 2) วิธีประเมิน.....
- 3) หลักฐานการปฏิบัติงาน (Performance Evidence)
- 4) หลักฐานความรู้ (Knowledge Evidence)

2.2 บุคลากรกลุ่มอาชีพ.....

3. สมรรถนะประจำหน่วย

พูดนำเสนอข้อมูลตามหลักการ

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ด้านความรู้ (Knowledge)

1. อธิบายความหมายและความสำคัญของการนำเสนอข้อมูลได้
2. อธิบายองค์ประกอบและประเภทของการนำเสนอข้อมูลได้
3. อธิบายหลักการและข้อควรคำนึงในการนำเสนอข้อมูลได้

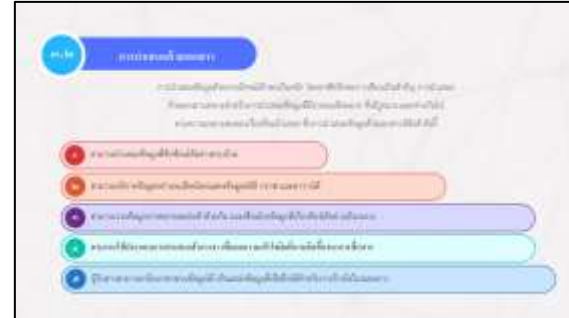
ด้านทักษะ/กระบวนการ (Process)

1. นำเสนอข้อมูลเพื่อการสื่อสารได้เหมาะสม
2. สื่อสารภาษาไทยโดยใช้ประโยคและสำนวนโวหารได้

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attitude)

เห็นคุณค่า ความสำคัญ และมีจรรยาบรรณในการนำเสนอข้อมูลเพื่อการสื่อสาร

5. เนื้อหา

6. แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ

แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน

หน่วยที่ 8 เรื่องการนำเสนอข้อมูล

คำชี้แจง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

๑. ข้อใดคือความหมายของการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องที่สุด

- ก. การพูดข้อมูลให้ผู้ฟังเข้าใจ
- ข. การเขียนรายงานเพื่อส่งอาจารย์
- ค. การถ่ายทอดข้อมูลจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารโดยใช้ทักษะการสื่อสาร
- ง. การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สร้างสไลด์นำเสนอ

๒. องค์ประกอบใดของการนำเสนอข้อมูลที่เป็นผู้ทำหน้าที่ถ่ายทอดข้อมูล ความรู้ หรือความคิด

- ก. ผู้นำเสนอหรือผู้ส่งสาร
- ข. สาร
- ค. สื่อหรือวิธีการนำเสนอ
- ง. ผู้รับสาร

๓. ข้อใดคือขั้นตอนแรกของการนำเสนอด้วยวาจา

- ก. ขึ้นเตรียมตัว
- ข. ขึ้นเริ่มต้น
- ค. ขึ้นเนื้อหา
- ง. ขึ้นประเมินผล

๔. การนำเสนอข้อมูลประเภทใดเหมาะกับการนำเสนอข้อมูลที่มีรายละเอียดมาก

- ก. การนำเสนอด้วยวาจา
- ข. การนำเสนอด้วยเอกสาร
- ค. การนำเสนอด้วยอินโฟกราฟิก
- ง. การนำเสนอด้วยสไลด์นำเสนอ

๕. ขาตรีต้องการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการรณรงค์ลดการใช้พลาสติก เขาควรเลือกใช้การนำเสนอข้อมูลประเภทใดจึงจะเหมาะสมที่สุด

- ก. การนำเสนอด้วยวาจาเพียงอย่างเดียว
- ข. การนำเสนอด้วยเอกสารแจกผู้ฟัง
- ค. การนำเสนอด้วยสื่อประกอบเพียงอย่างเดียว
- ง. การนำเสนอด้วยวาจาพร้อมใช้สื่อประกอบ

๖. ข้อใดไม่ใช่ หลักการนำเสนอข้อมูลที่ดี

- ก. มีโครงสร้างของการนำเสนอที่ชัดเจน
- ข. ผู้รับสารต้องได้รับประโยชน์สูงสุด
- ค. นำเสนอรายละเอียดให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- ง. รักษาระยะเวลาในการนำเสนอให้เหมาะสม๖๔

๗. เมื่อต้องนำเสนอข้อมูลต่อกลุ่มผู้ฟังที่มีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน สิ่งที่ควรคำนึงถึงมากที่สุดคือข้อใด

- ก. การแต่งกายให้สุภาพ
- ข. การใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและปรับระดับเนื้อหาให้เหมาะสม
- ค. การเตรียมอุปกรณ์นำเสนอให้พร้อม
- ง. การพูดให้เร็วเพื่อให้จบการนำเสนอทันเวลา

๘. ข้อใดเป็นจุดมุ่งหมายของการนำเสนอข้อมูลเพื่อให้ผู้รับสารรับรู้และเข้าใจรายละเอียดขั้นตอน

- ก. การบรรยายลักษณะของสินค้าใหม่
- ข. การอธิบายวิธีการใช้งานแอปพลิเคชันบนสมาร์ทโฟน
- ค. การเล่าประสบการณ์การท่องเที่ยว
- ง. การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม

๙. ในการนำเสนอข้อมูลด้วยสื่อประกอบ ข้อใดไม่ใช่ ประโยชน์ของการใช้อินโฟกราฟิก

- ก. ช่วยย่อข้อมูลให้เข้าใจง่าย
- ข. ทำให้ข้อมูลน่าสนใจและจดจำได้ง่าย
- ค. สามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลต่าง ๆ
- ง. ช่วยให้ผู้นำเสนอพูดได้ยาวขึ้นโดยไม่ต้องเตรียมตัว

๑๐. นกมดต้องการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับยอดขายประจำปีของบริษัท เธอควรเลือกใช้วิธีการนำเสนอข้อมูลแบบใดจึงจะเหมาะสมที่สุด

- ก. การเล่าเรื่องแบบบรรยาย
- ข. การใช้แผนภูมิหรือกราฟแสดงข้อมูล
- ค. การแสดงละครสั้น
- ง. การสาธิตวิธีการขายสินค้า

7. เอกสารอ้างอิง (ขึ้นหน้าใหม่)

หนังสือเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา 20000-1101

8. ภาคผนวก (เฉลยแบบฝึกหัด เฉลยแบบทดสอบ ฯ)

แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน

หน่วยที่ 8 เรื่องการนำเสนอข้อมูล

คำชี้แจง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

๑. ข้อใดคือความหมายของการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องที่สุด

- ก. การพูดข้อมูลให้ผู้ฟังเข้าใจ
- ข. การเขียนรายงานเพื่อส่งอาจารย์
- ค. การถ่ายทอดข้อมูลจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารโดยใช้ทักษะการสื่อสาร
- ง. การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สร้างสไลด์นำเสนอ

๒. องค์ประกอบใดของการนำเสนอข้อมูลที่เป็นผู้ทำหน้าที่ถ่ายทอดข้อมูล ความรู้ หรือความคิด

- ก. ผู้นำเสนอหรือผู้ส่งสาร
- ข. สาร
- ค. สื่อหรือวิธีการนำเสนอ
- ง. ผู้รับสาร

๓. ข้อใดคือขั้นตอนแรกของการนำเสนอด้วยวาจา

- ก. ขึ้นเตรียมตัว
- ข. ขึ้นเริ่มต้น
- ค. ขึ้นเนื้อหา
- ง. ขึ้นประเมินผล

๔. การนำเสนอข้อมูลประเภทใดเหมาะกับการนำเสนอข้อมูลที่มีรายละเอียดมาก

- ก. การนำเสนอด้วยวาจา
- ข. การนำเสนอด้วยเอกสาร
- ค. การนำเสนอด้วยอินโฟกราฟิก
- ง. การนำเสนอด้วยสไลด์นำเสนอ

๕. ขาดหรือไม่ต้องการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้พลาสติก เขาควรเลือกใช้การนำเสนอข้อมูลประเภทใดจึงจะเหมาะสมที่สุด

- ก. การนำเสนอด้วยวาจาเพียงอย่างเดียว
- ข. การนำเสนอด้วยเอกสารแจกผู้ฟัง
- ค. การนำเสนอด้วยสื่อประกอบเพียงอย่างเดียว
- ง. การนำเสนอด้วยวาจาพร้อมใช้สื่อประกอบ

๖. ข้อใดไม่ใช่ หลักการนำเสนอข้อมูลที่ดี

- ก. มีโครงสร้างของการนำเสนอที่ชัดเจน
- ข. ผู้รับสารต้องได้รับประโยชน์สูงสุด
- ค. นำเสนอรายละเอียดให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- ง. รักษาระยะเวลาในการนำเสนอให้เหมาะสม๖๔

๗. เมื่อต้องนำเสนอข้อมูลต่อกลุ่มผู้ฟังที่มีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน สิ่งที่ควรคำนึงถึงมากที่สุดคือข้อใด

- ก. การแต่งกายให้สุภาพ
- ข. การใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและปรับระดับเนื้อหาให้เหมาะสม
- ค. การเตรียมอุปกรณ์นำเสนอให้พร้อม
- ง. การพูดให้เร็วเพื่อให้จบการนำเสนอทันเวลา

๘. ข้อใดเป็นจุดมุ่งหมายของการนำเสนอข้อมูลเพื่อให้ผู้รับสารรับรู้และเข้าใจรายละเอียดขั้นตอน

- ก. การบรรยายลักษณะของสินค้าใหม่
- ข. การอธิบายวิธีการใช้งานแอปพลิเคชันบนสมาร์ทโฟน
- ค. การเล่าประสบการณ์การท่องเที่ยว
- ง. การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม

๙. ในการนำเสนอข้อมูลด้วยสื่อประกอบ ข้อใดไม่ใช่ ประโยชน์ของการใช้อินโฟกราฟิก

- ก. ช่วยย่อข้อมูลให้เข้าใจง่าย
- ข. ทำให้ข้อมูลน่าสนใจและจดจำได้ง่าย
- ค. สามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลต่าง ๆ
- ง. ช่วยให้ผู้นำเสนอพูดได้ยาวขึ้นโดยไม่ต้องเตรียมตัว

๑๐. นกมัลต้องการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับยอดขายประจำปีของบริษัท เธอควรเลือกใช้วิธีการนำเสนอข้อมูลแบบใดจึงจะเหมาะสมที่สุด

- ก. การเล่าเรื่องแบบบรรยาย
- ข. การใช้แผนภูมิหรือกราฟแสดงข้อมูล
- ค. การแสดงละครสั้น
- ง. การสาธิตวิธีการขายสินค้า

แบบประเมินด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

สาขาวิชา.....สาขางาน.....ระดับชั้น.....กลุ่ม.....

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน										คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
		ยึดมั่นในสถาบัน ต่างๆ	ละเว้นอบายมุข	ความ มีวินัย	ความ สามัคคี	จิตอาสา	ซื่อสัตย์ สุจริต	ประหยัด	ซื่อสัตย์	สุภาพ	ตรงต่อเวลา		
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													
14													
15													
16													
17													
18													

หมายเหตุ

- เกณฑ์การประเมินคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

- 3 คะแนน หมายถึง ผู้เรียนแสดงประพฤติดุปฏิบัติสม่ำเสมอและเป็นผู้ทำได้
- 2 คะแนน หมายถึง ผู้เรียนประพฤติปฏิบัติสม่ำเสมอ
- 1 คะแนน หมายถึง ผู้เรียนประพฤติปฏิบัติไม่สม่ำเสมอ
- 0 คะแนน หมายถึง ผู้เรียนไม่ประพฤติปฏิบัติ

	ใบมอบหมายงาน ที่ 1	หน่วยที่.8
	รหัสวิชา 20000-1101... ชื่อวิชา...ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	สอนครั้งที่.....27
	ชื่อหน่วยการเรียนรู้...การนำเสนอข้อมูล	ทฤษฎี0
ชื่องาน...การนำเสนอข้อมูลโดยใช้สื่อประกอบ		ชม. ปฏิบัติ...2...ชม.

1. ผลงานหรือผลการปฏิบัติงาน

ประยุกต์ใช้การพูด การอ่านและการเขียนในการนำเสนอข้อมูลอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับการสื่อสารทางวิชาชีพ

2. อ้างอิงมาตรฐาน/เชื่อมโยงกลุ่มอาชีพ

3. สมรรถนะประจำหน่วย

พูดนำเสนอข้อมูลตามหลักการ

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ด้านความรู้ (Knowledge)

1. อธิบายความหมายและความสำคัญของการนำเสนอข้อมูลได้
2. อธิบายองค์ประกอบและประเภทของการนำเสนอข้อมูลได้
3. อธิบายหลักการและข้อควรคำนึงในการนำเสนอข้อมูลได้

ด้านทักษะ/กระบวนการ (Process)

1. นำเสนอข้อมูลเพื่อการสื่อสารได้เหมาะสม
2. สื่อสารภาษาไทยโดยใช้ประโยคและสำนวนโวหารได้

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attitude)

เห็นคุณค่า ความสำคัญ และมีจรรยาบรรณในการนำเสนอข้อมูลเพื่อการสื่อสาร

5. รายละเอียดของงาน

ให้นักเรียนพูดนำเสนอข้อมูลคนละ 1 เรื่อง โดยเลือกเรื่องที่ตนเองมีความรู้ หรือเรื่องที่ความสนใจ จากนั้นเขียนโครงเรื่อง กำหนดหัวข้อย่อย รายละเอียดเนื้อหา และจัดทำสื่ออินโฟกราฟิกประกอบการนำเสนอ

6. กำหนดเวลาส่งงาน

ให้นักเรียนศึกษาข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ เพื่อกำหนดหัวข้อเรื่องตามที่นักเรียนมีความรู้ หรือมีความสนใจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. กำหนดหัวข้อเรื่องและรายละเอียดของเรื่องที่น่าสนใจได้ถูกต้องตามข้อเท็จจริง มีความทันสมัย และน่าสนใจ เหมาะกับผู้ฟัง
2. พุดนำเสนอได้อย่างถูกต้องตามหลักการพุดนำเสนอ

ระยะเวลาปฏิบัติงาน : 1 ชั่วโมง

สถานที่ส่ง : ห้องเรียน 144

7. แหล่งข้อมูลค้นคว้าเพิ่มเติม

7.1 แหล่งเรียนรู้หลัก (Primary Resources)

หนังสือเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (รหัส 20000-1101): ศึกษาเนื้อหาในหน่วยที่ 8 เรื่องการพุดนำเสนอ

7.2 แหล่งเรียนรู้ออนไลน์ (Digital Resources)

- คลังความรู้จากเว็บไซต์ราชบัณฑิตยสภา: ค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับ "ระดับภาษา" (พิธีการ, ทางการ, กึ่งทางการ, ไม่เป็นทางการ และกันเอง) เพื่อให้สามารถจำแนกลักษณะการใช้ภาษาในแต่ละระดับได้ชัดเจนยิ่งขึ้น.
- ระบบห้องสมุดดิจิทัลของวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน: ค้นหาตัวอย่างงานเขียนหรือวรรณกรรมไทย เพื่อดูการประยุกต์ใช้สำนวนโวหารและระดับภาษาในบริบทที่หลากหลาย.
- บทเรียนออนไลน์ (E-Learning): ศึกษาจากวิดีโอสาธิตการสื่อสารภาษาไทยที่เหมาะสมกับบุคคล กาลเทศะ และสถานการณ์.

8. การประเมินผล

แบบประเมินผลใบมอบหมายงานที่ 1

วิชา: ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (20000-1101) เรื่อง: การนำเสนอข้อมูล

เกณฑ์การให้คะแนน (Rubric Score)

ที่	ประเด็นการพิจารณา	ระดับคะแนน			
		ดีมาก (9-10 คะแนน)	ดี (7-8 คะแนน)	พอใช้ (5-6 คะแนน)	ปรับปรุง (0-4 คะแนน)
1	การเตรียมเนื้อหา (30 คะแนน)				
	โครงสร้าง เนื้อหา (10 คะแนน)	มีบทนำ เปิดเรื่อง น่าสนใจ เนื้อเรื่อง เรียงลำดับ ลื่นไหล และ บทสรุปทั้งท้าย นำจดจำ ชัดเจนมาก	มีบทนำ เนื้อเรื่องและ บทสรุป ครบถ้วน การลำดับ เรื่องราวเข้าใจ ง่ายและต่อเนื่อง ดี	มีโครงสร้างครบ ทั้ง 3 ส่วน แต่ การเชื่อมโยง เนื้อหายังติดขัด หรือสับสน เล็กน้อย	ขาดโครงสร้าง หลักที่ชัดเจน เนื้อหาตัดสลับ ไปมาจน จับใจความ สำคัญไม่ได้
	1.2 ความถูกต้อง และสมบูรณ์ (10 คะแนน)	ข้อมูลถูกต้อง ตามหลัก วิชาการ ครบถ้วน อ้างอิง น่าเชื่อถือ และ ตรงประเด็น อย่างดีเยี่ยม	ข้อมูลถูกต้อง และตรง ประเด็น แต่อาจ ขาดรายละเอียด เชิงลึกหรือ ข้อมูลสนับสนุน บางส่วน	ข้อมูลมีความ ถูกต้องระดับ ทั่วไป มีเนื้อหา นอกเรื่องปะปน อยู่บ้าง	ข้อมูลมี ข้อผิดพลาด ขาดความ น่าเชื่อถือ หรือไม่ตรงกับ หัวข้อที่ นำเสนอ
	1.3 การเตรียม ความพร้อม (10 คะแนน)	ผู้พูดมีความรอบ รู้ในเนื้อหาอย่าง ลึกซึ้ง นำเสนอ ได้อย่างเป็น ธรรมชาติโดยไม่ พึ่งพาบันทึก สรุป	ผู้พูดจำเนื้อหา ได้ดี นำเสนอได้ ลื่นไหล มีการดู บันทึกสรุปเพียง เล็กน้อย	ผู้พูดค่อนข้าง ติดขัด ต้องดู บันทึกสรุปหรือ อ่านตามสไลด์ เป็นระยะ ๆ	ผู้พูดจำเนื้อหา ไม่ได้ อ่าน บันทึกสรุป หรืออ่านตาม สไลด์ ตลอดเวลา ไม่ มีปฏิสัมพันธ์

ที่	ประเด็นการพิจารณา	ระดับคะแนน			
		ดีมาก (13-15 คะแนน)	ดี (10-12 คะแนน)	พอใช้ (7-9 คะแนน)	ปรับปรุง (0-6 คะแนน)
2	บุคลิกภาพและ ท่าทาง (15 คะแนน)	แต่งกายถูกต้อง ตามระเบียบ ยืนทรงตัว สง่างาม สบตา ผู้ฟังทั่วถึง ท่าทางและ สีหน้าเป็น ธรรมชาติและ เสริมกับการพูด	แต่งกาย เรียบร้อย ท่าทางสุภาพ มีการสบตาผู้ฟัง และกรรมการดี แต่อาจมีท่าทาง ประหลาด เล็กน้อย	แต่งกาย เรียบร้อย แต่ ทักษะกายภาพ ค่อนข้างแข็ง ยืนนิ่งเกินไป หรือหลบสายตา ผู้ฟังเป็นส่วน ใหญ่	แต่งกายไม่ เรียบร้อย แสดงท่าทาง ประหลาด เด่นชัด (เช่น ยืน ล้วงกระเป๋า บิดไปมา) ไม่ สบตาผู้ฟัง
ที่	ประเด็นการพิจารณา	ดีมาก (17-20 คะแนน)	ดี (13-16 คะแนน)	พอใช้ (9-12 คะแนน)	ปรับปรุง (0-8 คะแนน)
3	การใช้น้ำเสียง (20 คะแนน)	ออกเสียง พยัญชนะ สระ ตัวควบกล้ำ ร, ล ถูกต้อง น้ำเสียงชัดเจน มีจังหวะหนัก เบา ชวนติดตาม	ออกเสียง อักขรวิธีถูกต้อง ส่วนใหญ่ น้ำเสียงดังฟังชัด ท่าทางการพูด นุ่มนวล แต่ จังหวะอาจยัง สม่ำเสมอเกินไป	พูดเสียงเบาไป หรือดังไป อักขรวิธี ผิดพลาดบางคำ พูดเร็วหรือช้า เกินไปจนฟัง ยากในบางช่วง	พูดฟังไม่ เข้าใจ อักขรวิธี ผิดพลาดมาก น้ำเสียง ราบเรียบชวน ง่วงนอนตลอด การนำเสนอ
ที่	ประเด็นการพิจารณา	ดีมาก (9-10 คะแนน)	ดี (7-8 คะแนน)	พอใช้ (5-6 คะแนน)	ปรับปรุง (0-4 คะแนน)
4	การใช้เวลาพูด นำเสนอ (10 คะแนน)	นำเสนอจบได้ พอดีตรงตาม เวลาที่กำหนด หรือขาด/เกิน ไม่เกิน 30 วินาที	นำเสนอขาด หรือเกินจาก เวลาที่กำหนดไว้ 31 วินาที ถึง 1 นาที	นำเสนอขาด หรือเกินจาก เวลาที่กำหนดไว้ 1 นาที 1 วินาที ถึง 2 นาที	นำเสนอขาด หรือเกินจาก เวลาที่กำหนด มากกว่า 2 นาที ขึ้นไป หรือพูด ไม่จบตามเวลา

ที่	ประเด็นการพิจารณา	ระดับคะแนน			
		ดีมาก (9-10 คะแนน)	ดี (7-8 คะแนน)	พอใช้ (5-6 คะแนน)	ปรับปรุง (0-4 คะแนน)
5	จรรยาบรรณภาษาไทย (10 คะแนน)	ใช้ระดับภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม ไม่ใช้คำหยาบ/คำวิบัติ เลือกใช้คำศัพท์วิชาชีพได้อย่างสุภาพและสร้างสรรค์	ใช้ระดับภาษาสุภาพเรียบร้อย ดี มีการหลุดใช้คำสแลงหรือคำภาษาปากระดับทั่วไปปะปนเพียงเล็กน้อย	ใช้ระดับภาษาไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ (เช่น ใช้ภาษาพูดคุยกับเพื่อนสนิทในการประกวด) มีคำวิบัติปะปน	ใช้คำไม่สุภาพ คำสแลง หรือคำวิบัติจำนวนมาก ขาดความเคารพต่อผู้ฟังและคณะกรรมการ
ที่	ประเด็นการพิจารณา	ดีมาก (13-15 คะแนน)	ดี (10-12 คะแนน)	พอใช้ (7-9 คะแนน)	ปรับปรุง (0-6 คะแนน)
6	สื่อประกอบการนำเสนอ (15 คะแนน)	สื่อสวยงาม ตัวอักษร/ภาพคมชัด อ่านง่าย สื่อสารใจความได้ดีเยี่ยม และผู้พูดใช้งานสื่อได้ลื่นไหลไม่มีสะดุด	สื่อมีความสวยงามและตรงกับเนื้อหา แต่อาจมีตัวอักษรแน่นเกินไปในบางสไลด์ หรือเปิดสื่อไม่ตรงจังหวะเล็กน้อย	สื่อดูเรียบง่ายเกินไป หรือตัวอักษรเล็ก อ่านยาก ข้อมูลบนสื่อไม่ช่วยส่งเสริมการพูดเท่าที่ควร	สื่อไม่มีคุณภาพ ตัวหนังสือพิมพ์ผิดมาก ภาพแตก หรือเตรียมสื่อมาแต่ไม่ได้ใช้/ระบบขัดข้องจนไม่ได้นำเสนอ

สรุปคะแนนการพูดนำเสนอแบบฉบับพลัน (ก่อนเรียน)
รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา 20000-1101
สาขาวิชาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน					รวม	หมายเหตุ
		การเตรียมเนื้อหา	บุคลิกภาพและท่าทาง	การใช้ น้ำเสียง	การใช้เวลาพูดนำเสนอ	จรรยาบรรณในการใช้ภาษาไทย		
		10	10	10	10	10	50	
		คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	
1	น.ส.กชกร ชินโย	6	7	7	7	8	35	
2	น.ส.กมลพร จันทร์ทอง	7	7	7	7	8	36	
3	น.ส.กรรวิ แสงมณี	6	7	7	7	7	34	
4	น.ส.กานต์ธิดา สุทธิสุข	6	7	7	7	7	34	
5	น.ส.ชนิษฐา หลวงราช	6	7	7	7	7	34	
6	น.ส.ขวัญจิรา สายสิทธิ์	6	7	7	7	7	34	
7	น.ส.เชมนิจ จันทร์หอม	7	5	7	7	7	33	
8	น.ส.จันทร์ญาณกร มั่นคง	7	5	7	7	8	34	
9	น.ส.จิตาภา -	6	7	7	7	8	35	
10	น.ส.จิราพัชร สิงห์ทอง	5	5	6	7	7	30	
11	น.ส.จุฑามาศ นาโสก	5	7	6	7	7	32	
12	น.ส.ชนินาถ อุ่นอุดม	6	7	7	6	7	33	
13	น.ส.ชัชฎาภรณ์ ฤกษ์มาก	5	7	7	7	7	33	
14	น.ส.ชญัญญา นุช อุทุมพีร์	7	7	7	7	8	36	
15	น.ส.ฐานิกา จันทร์สิง	6	7	7	7	7	34	
13	น.ส.ณิรฎา ศักดิ์เพชร	7	6	6	7	8	34	
17	น.ส.นริศกานต์ เอี่ยมสมบูรณ์	5	7	7	7	7	33	
18	น.ส.นันทรัตน์ อาสานอก	5	7	7	7	7	33	
19	น.ส.ปวีณา ฤคดี	5	7	7	7	7	33	
20	น.ส.ปาริชาติ ศรีเนตร	6	7	6	7	8	34	
21	น.ส.ผกาวัลย์ อุดยา	7	7	6	7	8	35	
22	น.ส.พรพรรณ สัมแป้น	5	7	7	7	7	33	
23	น.ส.พิชชานันท์ บัวแก้ว	6	7	7	7	8	35	

ที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน					รวม	หมายเหตุ
		การเตรียม เนื้อหา	บุคลิกภาพ และท่าทาง	การใช้ น้ำเสียง	การใช้เวลา พูด นำเสนอ	จรรยาบรรณ ในการใช้ ภาษาไทย		
		10	10	10	10	10		
		คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	
24	น.ส.แพรวา กงสะเด็น	5	7	7	7	7	33	
25	น.ส.ภัทราพร คงศรี	5	7	7	7	7	33	
26	น.ส.ภาวินี วอสวัสดิ์	6	7	7	7	7	34	
27	น.ส.ภุมรินทร์ ทองบ่อ	8	8	7	7	7	37	
28	น.ส.เมธาวี ชูชิต	6	8	7	7	7	35	
29	น.ส.วรรณษา เพชรแก้ว	7	8	7	7	8	37	
30	น.ส.วรัญญา ศรีเนตร	5	5	7	7	7	31	
31	น.ส.วริชญา ขาวสะอาด	6	7	6	7	7	33	
32	น.ส.วิรินทร์ชยา ชูย์ยัง	5	7	7	7	7	33	
33	น.ส.สวรินทร์ แพใหญ่	6	7	6	7	8	32	
34	นายสุชกร คงคำ	5	5	7	7	8	32	
35	น.ส.สุดธิดา สายเนตร	7	7	6	7	8	35	
36	น.ส.สุดารัตน์ เพชรชูช่วย	8	7	7	7	8	37	
37	น.ส.หนึ่งฤทัย ถาวรทรัพย์	5	5	7	7	7	31	
38	น.ส.อชราญ ผิวขาว	7	7	7	7	8	36	
39	น.ส.อารยา แก้วศรี	6	7	7	7	7	34	
40	น.ส.จิรชญา ทองสุข	7	7	6	7	8	35	

สรุปคะแนนการพูดนำเสนอโดยใช้สื่อประกอบ
รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา 20000-1101
สาขาวิชาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน						รวม	หมายเหตุ
		การเตรียม เนื้อหา	บุคลิกภาพ และ ท่าทาง	การใช้ น้ำเสียง	การใช้ เวลาพูด นำเสนอ	จรรยาบรรณ ในการ ใช้ ภาษาไทย	การจัดทำ สื่อประกอบ การนำเสนอ		
		30 คะแนน	15 คะแนน	20 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	15 คะแนน		
1	น.ส.กชกร ชินโย	26	13	16	8	8	13	84	กินของหวาน
2	น.ส.กมลพร จันทร์ทอง	27	13	16	8	8	13	85	การป้องกันอาหาร เป็นพิษ
3	น.ส.กรรวิ แสงมณี	25	13	16	8	7	14	83	เรื่องเล็ก ๆ ที่ควรรู้
4	น.ส.กานต์ธิดา สุทธิสุข	25	14	16	8	7	13	83	ออกกำลังกายวันนี้ สุขภาพดีตลอดไป
5	น.ส.ชนิษฐา หลวงราช	25	13	16	8	7	13	82	การออมเงิน สำหรับวัยเรียน
6	น.ส.ขวัญจิรา สายสิทธิ์	25	13	16	8	7	13	82	ดินแดนที่ไม่มีใคร ต้องการ
7	น.ส.เขมนิจ จันทร์หอม	27	10	16	8	7	13	81	การอนุรักษ์แหล่งน้ำ ในท้องถิ่น
8	น.ส.จันทร์ญาณกร มั่นคง	27	10	16	8	8	13	82	อย่าลืมประหยัด อดออม เพื่อวันข้างหน้า
9	น.ส.จิตภา -	26	13	16	8	8	13	84	โควิด 19
10	น.ส.จิราพัชร สิงห์ทอง	25	10	15	8	7	13	78	มะเร็งปากมดลูก
11	น.ส.จุฑามาศ นาโสภ	25	13	15	8	7	13	81	การนอนดึก
12	น.ส.ชนินาถ อุ่นอุดม	25	13	16	7	7	13	81	อย่ามองข้ามสัตว์ ในทะเล
13	น.ส.ชัชฎาภรณ์ ฤกษ์มาก	25	13	16	8	7	14	84	การออม
14	น.ส.ชัยยุยานุช อุทุมพร	27	13	18	9	8	15	90	สารปนเปื้อนใน อาหาร
15	น.ส.ฐานิกา จันทร์ถึง	25	13	16	8	7	13	82	โทษของยาเสพติดต่อ ร่างกายและสังคม
13	น.ส.ณิรฎา ศักดิ์เพชร	27	12	15	8	8	14	84	การทำขนมบัว ลอย
17	น.ส.นริกานต์ เอี่ยมสมบุญ	25	13	16	8	7	13	82	โรค HIV

18	น.ส.นันทรัตน์ อาสานอก	25	13	16	8	7	13	82	ชา กาแฟ
19	น.ส.ปวีณา ฤคดิ	25	13	16	8	7	13	82	ปลูกต้นไม้ ปลูกชีวิต
20	น.ส.ปาริชาติ ศรีเนตร	26	13	15	8	8	13	83	สาเหตุที่ทำให้ติดเหล้า ติดยา
21	น.ส.ผกาวัลย์ อุดยา	26	13	15	8	8	13	83	การอยู่ร่วมกับสังคม
22	น.ส.พรพรรณ สัมแบน	25	13	16	8	7	13	82	โรคเส้นเลือดในสมองตีบ
23	น.ส.พิชชนันท์ บัวแก้ว	26	13	16	8	8	13	84	โรคอีสุกอีใส
24	น.ส.แพรวา กงสะเด็น	25	13	16	8	7	13	82	สื่อออนไลน์
25	น.ส.ภัทราพร คงศรี	25	13	16	8	7	13	82	การแยกขยะ
26	น.ส.ภาวินี วอสวัสดิ์	26	13	16	8	7	13	83	อาหารเช้า
27	น.ส.ภุมรินทร์ ทองบ่อ	27	14	17	9	7	14	88	มารยาทการใช้ห้องน้ำ
28	น.ส.เมธาวี ชูชิต	25	13	16	8	7	14	83	การนอนหลับ
29	น.ส.วรรณษา เพชรแก้ว	26	13	16	8	8	13	84	โรคติดเชื้อ
30	น.ส.วรัญญา ศรีเนตร	25	10	16	8	7	13	79	ยาคุมกำเนิด
31	น.ส.วิรัชญา ขาวสะอาด	26	13	15	8	7	13	82	สุขภาพดีเริ่มที่น้ำ
32	น.ส.วิรินทร์ชยา ชูยยัง	25	13	16	8	7	13	82	โรคไต
33	น.ส.สวรินทร์ แพใหญ่	26	13	15	8	8	13	83	โรคผิวหนัง
34	นายสุชกร คงคำ	25	10	16	8	8	13	80	เกม
35	น.ส.สุดธิดา สายเนตร	27	13	15	8	8	13	84	การจัดการการเงิน
36	น.ส.สุดารัตน์ เพชรชูช่วย	28	13	16	8	8	14	87	ไข้หวัดใหญ่
37	น.ส.หนึ่งฤทัย ถาวรทรัพย์	25	10	16	8	7	13	79	แม่น้ำสาละวินปนเปื้อนสารพิษ
38	น.ส.อชราญ ผิวขาว	27	13	16	8	8	13	85	AI
39	น.ส.อารยา แก้วศรี	25	13	16	8	7	13	82	น้ำมันขึ้น-ลงสะท้อนกระเป๋าค้นไทย
40	น.ส.จิรัชญา ทองสุข	26	13	15	8	8	14	84	การเสฟสื่ออย่างมีวิจารณญาณ

ภาพประกอบการดำเนินการวิจัย

